

Bạn đã bao giờ mơ về một cuộc dạo chơi giữa các dải thiên hà, khám phá những hành tinh chưa từng được biết đến? Hay đơn giản là lơ lửng và uống cốc nước trong tình trạng không trọng lượng? Tóm lại, bạn cực kì muốn chế tạo một chiếc tên lửa?

Vậy thì, bản hướng dẫn này là dành cho bạn.

Bạn sẽ tìm thấy ở đây các chỉ dẫn chính xác, những lời khuyên sắc sảo, các mẹo rất chi là hữu ích và thông minh (giống như tôi nè). Tuy nhiên, bạn sẽ cần phải kiên trì và cứng rắn một chút. Hãy mở to mắt (thậm chí cả hai mắt), bởi vì tai họa có thể ập đến bất cứ lúc nào! Một dụng cụ bị hỏng, một người cha bực bội hay một người bạn ghen tị chẳng hạn. Nhưng cứ bình tĩnh! Hãy xắn tay áo lên, phun ít nước bọt vào tay rồi đá vào mông chúng (các tai họa ấy)! Hãy dũng cảm như Christopher Columbus giữa các vì sao và có một chuyến bay tốt đẹp nhé!

Aurore

1.

Chuẩn bị vật dụng

Tôi khuyên nè:

Đừng mất công xin tài trợ từ vua Tây Ban Nha nhé. Ông Christopher Columbus đã xin trước rồi nên chẳng còn xu ngân sách nào đâu.

Mang một danh sách vật liệu cần dùng tới cửa hàng điện máy cũng vô ích thôi. Tốt nhất là hãy lo lắng cho ống tiết kiệm của bạn và hành tinh của chúng ta. Chỉ sử dụng các vật liệu tái chế, những thứ mà bạn có thể tìm thấy trong cái kho bụi bặm trên gác mái của ông bà hay tiệm đồ cũ gần nhà.

Tuy nhiên, hãy tránh xa các tòa nhà đang xây dựng ra. Bạn có thể gặp nguy hiểm giống tôi: Bị một con chó xồm sủa inh ỏi đuổi chạy trốn chết. Đã thế, về tới nhà, vẫn còn đang run như chiếc lá héo, bố bạn (bố tôi cũng thế) sẽ bảo là “cắm đấy nhé” và rằng con chó đuổi như vậy là đúng rồi.

Bí quyết của tôi:

Sử dụng một công cụ đặc biệt, thứ không thể tìm được ở tiệm đồ cũ hay trên gác. Thứ này chắc chắn cũng không lang thang ở những tòa nhà đang xây có chó dữ canh gác. Tôi tìm được nó ở trong lớp, ngồi bên cạnh luôn. Tên nó là Akim. Nó cũng chín tuổi như tôi, trông rất ra dáng trí thức với cặp kính dày gọng đỏ. Nó chẳng cần phải tay đinh tay búa, vì phía sau cặp kính ấy chứa đầy những ý tưởng thiên tài. Đã thế, nó còn là thằng bạn thân nhất của tôi nữa chứ.

Và chính nó là đưa ra ý tưởng chế tạo một chiếc tên lửa.

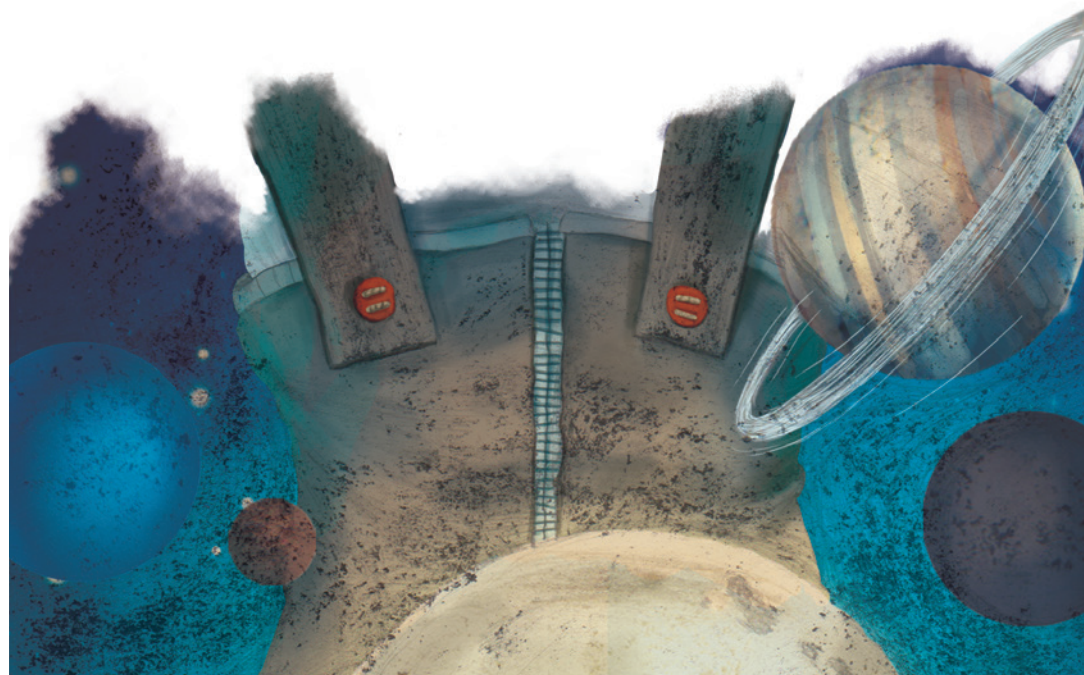
Lúc đó bọn tôi đang ở trong lớp. Clémence sắp xong bài thuyết trình về hệ Mặt Trời. Tôi thì đang vẽ nguệch ngoạc

một con mèo trong vở nháp, chờ con bé kết thúc cái bài khoa học chán ngắt ấy. Chuyện giữa tôi và Clémence bắt đầu từ lần gặp đầu tiên. Hơi giống kiểu sét

đánh ấy. Nhưng mà là đánh ngược. Chẳng có tình cảm yêu quý gì giữa hai đứa cả, ngược lại mới đúng.

Akim thì giống bọn con trai trong lớp, há hốc nghe như bị thôi miên bởi những lọn tóc vàng óng đong đưa trên vai Clémence. Nó nuốt từng lời cứ như đang uống ly nước trái cây ngọt ngào nhất quả đất ấy. Trong khi đó, như một cốc nước nhạt nhẽo vô vị, Clémence đang liệt kê những hành tinh của hệ Mặt Trời.

Rồi nó bắt đầu nói về Mặt Trăng. Đầu cây bút chì của tôi rơi thẳng xuống con mèo nhỏ tội nghiệp. Những hành tinh nhỏ bé bắt đầu lập quỹ đạo trong bụng tôi. Càng nghe Clémence nói về Mặt Trăng, cổ họng tôi càng khô lại. Mỗi diễn giải trên miệng nó như một lưỡi dao chọc vào tim tôi. Từng từ từng từ như trái bom dội xuống đầu tôi.

- Mặt Trăng là vệ tinh duy nhất của Trái Đất. Nó đi một vòng quanh Trái Đất trong hai mươi tám ngày.

Con bé thuộc lòng bài viết và phát biểu với giọng đều như đóng gạch. Tôi suýt đứng dậy hét lên rằng nó không có quyền nói về Mặt Trăng. Đúng lúc đó thì Akim tỉnh lại từ chế độ thôi miên:

- Này Aurore, cậu có muốn lên vũ trụ không?

- Cậu định bắc thang lên đó hay sao?

- Tôi hỏi lại, vẫn còn bực bội.

- Không, nghiêm túc đấy. Cậu có muốn bọn mình cùng làm một cái tên lửa không?

